

Ἐλεύθερη πληροφόρηση

ΔΕΛΤΙΟ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ
ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ: Ὁ Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Μεγαρίδος ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ
Ἀριθμός φύλλου 118 1 Ὀκτωβρίου 2003

Σελίδες αὐτοκριτικῆς

Δέ διστάζω νά κοινολογήσω καί τή μελαγχολική κριτική μου, γιά συμπεριφορές καί περιστατικά, πού εὐκολύνουν τήν προέλαση τῆς ἀθεΐας. Οἱ συγκυρίες, πού ἔδωσαν κατακλυσμική δύναμη στό κύμα τῆς ἀθεΐας μποροῦν νά ἐνταχτοῦν σέ δύο, κύρια ρεύματα.

Τό πρῶτο ρεῦμα χρεώνεται στήν ἐκκοσμίκευση καί στίς ἐκτροπές τοῦ δυτικοῦ Χριστιανισμοῦ. Ἡ ἐγκατάσταση τῆς χλιδῆς στά Παπικά ἐνδιαιτήματα, ἡ αὐταρχικότητα καί ἡ καταπίεση τῶν μαζῶν, ἡ σκληρή κρίση καί ἡ ἀπάνθρωπη μεταχείριση ἐκείνων, πού τολμοῦσαν νά διατυπώσουν ἀντιρρητική ἄποψη, θεσμοθέτησαν ἕνα μέτωπο ἀντίστασης καί πολέμου ὄχι μόνο πρὸς τόν Παπικό θεσμό καί πρὸς τοὺς φορεῖς τῆς κεντρικῆς θρησκευτικῆς ἐξουσίας, ἀλλὰ πρὸς τήν καρδιά τῆς Ἐκκλησίας, πρὸς τήν πίστη στό Θεό. Οἱ ἐπαναστατημένες ὁμάδες προχώρησαν στή διαμαρτήρηση καί ἀποκόπηκαν ἀπό τόν κορμό τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας. Σήκωσαν τή σημαία τοῦ πολέμου. Ἔκοψαν τόν ὁμφάλιο λῶρο, πού τοὺς συνέδεε μέ τήν παράδοση καί μέ τίς ἐμπειρίες τῶν σοφῶν καί ἁγίων. Αὐτονομήθηκαν βίαια. Θυσίασαν στό βωμό τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας τό consensus τῆς Ἐκκλησίας καί τήν κοινή ὁμολογία τοῦ «Συμβόλου τῆς Πίστεως». Πῆραν γιά ὁδηγό τους στήν καινούργια τους πο-

ρεία τόν «ὀρθό λόγο», πού δέ συγκατατίθεται στήν ἀποφατική ἀπελευθέρωση ἀπό τά δεσμά τῆς ὑλικότητας καί δέν ξανοίγεται σέ βύθισμα στά ὑπερούσια μυστήρια τοῦ Θεοῦ. Ἐχασαν τό ἱερό καί τό μυστικό καί τό ἅγιο καί ἀναπτύχθηκαν στή θεσμική βάση τοῦ σωματείου κοινωνικῆς μέριμνας καί ἀλληλεγγύης.

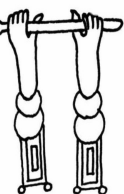
Τό δεύτερο ρεῦμα ἀποτελεῖ φαινόμενο ἐπιγενόμενο τῆς θρησκευτικῆς μεταρρύθμισης. Ἡ ἔκρηξη τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν, ἡ στροφή καί ἡ προσκόλληση τῆς εὐρωπαϊκῆς διανόησης στόν ὀρθολογισμό, ἡ ἀνύψωση, σέ περιωπή δόγματος, τοῦ ὕλισμοῦ καί τοῦ ἱστορικοῦ ὕλισμοῦ, τό κίνημα τοῦ διαφωτισμοῦ, ἡ Γαλλική ἐπανάσταση καί τά φιλοσοφικά καί κοινωνικά ρεύματα, πού κυριάρχησαν ἀπό τό ἀνατολικότατο ἴσαμε τό δυτικότατο σημεῖο τῆς γηραιᾶς ἡπείρου μας, ἔσπρωξαν στό περιθώριο τήν πίστη καί πριμοδότησαν τόν «ὀρθό λόγο» μέ τήν πληρότητα τῆς ἐμπιστοσύνης καί μέ τήν κυρωτική βεβαίωση τῆς μοναδικότητας.

Ο «ὀρθός λόγος» ἔγινε ὁ ἀποκλειστικός ρυθμιστής τῆς ἀνθρώπινης δραστηριότητας. Χειραγώγησε τή φιλοσοφική περιπλάνηση στό πυκνό καί σκοτεινό δάσος τοῦ μυστηρίου τῶν ὄντων. Ἐγινε ὁ ὁδηγός, ὁ διαχειριστής καί ὁ κριτής τῆς ἐπιστημονικῆς ἔρευνας. Θεσμοθέτησε τίς ἀρχές τοῦ παιχνιδιοῦ τῆς οἰκονομικῆς ἀναμέτρησης. Ἰκνογράφησε τά πλάνα τῶν κοινωνικῶν συστημάτων, πού θά μπορούσαν νά ἀντιπαλαίσουν τίς παγιωμένες καί ξεπερασμένες δομές τῆς ἀνθρώπινης συλλογικότητας. Προσδιόρισε τίς κεντρικές παραμέτρους καί τίς λεπτομέρειες τοῦ πολιτισμοῦ τῆς νεωτερικότητας.

Μέ ἐντυπωσιάζει, ὅτι ἀκόμα καί σήμερα, οἱ μακρινοί ἀπόγονοι τῶν διαφωτιστῶν, ἡ ἄθρησκη ἰντελιγκέντσια καί οἱ τεχνοκράτες τοῦ αἰῶνα μας, ἐγγράφουν, ὡς προοδευτική στάση καί ὡς καύχηση, τήν ἐμμονή τους στήν ὀρθολογιστική δομή τοῦ στοχασμοῦ τους καί τῆς ἐπιστημονικῆς ἢ τεχνολογικῆς προσπάθειάς τους. Σκέπτονται ὀρθολογιστικά. Προγραμματίζουν ὀρθολογιστικά. Θρησκεύουν ὀρθολογιστικά. Καί δέν ὑποπεύονται, πῶς γιά νά ἀνυψωθεῖ κανεῖς στήν «ὑπερούσια» καί «ὑπέρλογη» πραγματικότητα καί νά ἐγκαινίσει διάλογο καί κοινωνία ψυχῆς μέ τό Θεό, πρέπει νά υπερβεῖ τά σχήματα τοῦ κόσμου, τίς εἰκόνες καί τή διαλεκτική τῶν δημιουργημάτων καί νά ἐπιτρέψει στήν ψυχή του νά προσεγγίσει ταπεινά καί Εὐχαριστικά «σοφίαν Θεοῦ ἐν μυστηρίῳ, τήν ἀποκεκρυμμένην, ἥν προώρισεν ὁ Θεός πρό τῶν αἰώνων εἰς δόξαν ἡμῶν» (Α΄ Κορινθ. β΄ 7).

“Εσχατο ὄριο αναισχυντίας

ρίν λίγο καιρό, στις 10 'Ιουλίου 2003, ὁ δημοσιογράφος τῆς ἀρχιεπισκοπικῆς καμαρίλας, πού ἀσκεῖ ἀπεγνωσμένη δημοσιογραφία, σκηνοθέτησε καινούργια ἐπιχείρηση ἀναστήλωσης τοῦ καταρρακωμένου κύρους τοῦ προκαθημένου Χριστόδουλου. Μὲ ἄρθρο του στὴν ἐφημερίδα «Ἐλεύθερος Τύπος» προσπάθησε νὰ πείσει (ἀνεπιτυχῶς καὶ κατὰ γελοῖο τρόπο) τοὺς ἀναγνώστες, ὅτι ὁ Χριστόδουλος δὲν ἀνέχεται τίς ἠθικὲς ἐκτροπὲς τῶν ρασοφόρων καὶ ὅτι οἱ ἔνοχοι συναντοῦν στό δρόμο τους τὴν ἀδέκαστη Ἐκκλησιαστικὴ Δικαιοσύνη, πού τοὺς ἐπιβάλλει τὴν ἀκραία ποινὴ τῆς καθάρσεως.

Τίτλος τοῦ ἁρθρου: «Ἱερά... ἀποκαθήλωσις γιὰ τέσσερις κληρικούς». Ἐπίτιτλος: «Καθαίρεση γιὰ βαριά ἀντικανονικά παραπτώματα/Ποινὲς καὶ σέ ἄλλους τρεῖς».

Διαβάζοντας κανεὶς τό ἄρθρο αὐτό, πασύρεται νὰ πιστέψει, πῶς ἡ ἐκκλησιαστικὴ διοίκηση καὶ ἰδιαίτερα ὁ πρόεδρος τῶν Συνοδικῶν Σωμάτων Χριστόδουλος, ἀγρυπνοῦν γιὰ τὴν καθαρότητα τοῦ ἐπισκοπικοῦ καὶ τοῦ ἱερατικοῦ ἥθους καὶ ὅτι κάθε περίπτωση παρεκτροπῆς ἀντιμετωπίζεται μὲ τὴν

εὐθυκρισία καὶ μὲ τὴν αὐστηρότητα, πού ἐπιβάλλουν οἱ Ἱεροὶ Κανόνες.

Γιὰ νὰ ἐπιβεβαιώσει καὶ νὰ στηρίξει τὴν ἄποψη αὐτὴ ὁ κόλακας δημοσιογράφος, ἐπιστρατεύει (ἀνωνύμως βέβαια) καὶ ἓνα σχόλιο Μητροπολίτη τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος (ποιὸς νὰ εἶναι; Καὶ γιατί δὲν τολμάει μῆτε ὁ Μητροπολίτης, μῆτε ὁ δημοσιογράφος νὰ δημοσιοποιήσουν τὴν ταυτότητά του;). Γράφει: «Σχολιάζοντας τίς ὡς ἄνω ἀποφάσεις μητροπολίτης τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος εἶπε στὸν Ἐ. Τ.» ὅτι ἡ Ἱερά Σύνοδος ἀποδεικνύει στὴν πράξη ὅτι ὅταν ὑπάρχουν στοιχεῖα δὲν διστάζει νὰ ἐπιβάλλει ἕως καὶ τὴν ἐσχάτη τῶν ἐκκλησιαστικῶν ποινῶν, γιὰ νὰ ὑπάρξει κάθαρση στὴν Ἐκκλησία».

Τρέμοντας, ὅμως, ὁ κόλακας δημοσιογράφος, μήπως ἐμφανιστεῖ μπροστά του κάποιος τολμηρὸς ἀντιρρησίας καὶ τὸν ρωτήσῃ ἂν καταδικάστηκε ἔστω ἓνας ἀπὸ τοὺς ὁμοφυλόφιλους Μητροπολίτες, ἢ ζητήσῃ νὰ πληροφορηθεῖ, σέ ποιά φάση βρίσκονται οἱ ἀνακριτικὲς διαδικασίες, ἐναντίον τῶν διεφθαρμένων Μητροπολιτῶν καὶ ἐναντίον ἐκείνων, πού κατασπάραξαν τὰ ἐκκλησιαστικὰ ταμεῖα γιὰ νὰ ἐμπλουτίσουν τὰ θηλάκια ἀμαρτωλῶν γυ-

ναίων, παρουσίασε καί πάλι άνώνυμα, τήν άποψη άλλου (ποιοϋ;) έκκλησιαστικοϋ παράγοντα!: «"Άλλος όμως έκκλησιαστικός παράγων σημείωσε επί του θέματος στον "Ε. Τ." ότι έλπίζει ή ίδια αύστηρότητα νά έπίδεικνύεται καί προς μητροπολίτας, πού πέφτουν σέ βαριά παραπτώματα. Γιατί είναι λάθος νά υπάρχει ή αντίληψη ότι όσοι γίνονται μητροπολίτες διαθέτουν πλέον τό προνόμιο του άπυρόβλητου, της άσυλίας καί της άτιμωρησίας σέ ό,τι κι άν διαπράξουν κατά παράβαση των Κανόνων της Έκκλησίας».

Ή αλήθεια, δυστυχώς, (δυστυχέστατα), είναι έντελώς διαφορετική. Τό άρθρο, του ένταγμένου στό άρχιεπισκοπικό περιβάλλον καλάμου, είναι παραπλανητικό. Είναι δημοσιογραφικό «όπιο». Άποσκοπεί στην άποπλάνηση καί στό άποκοίμισμα της κοινής γνώμης. Στη δημιουργία πλαστής έντύπωσης, πώς ή ήγεσία της Έκκλησίας όρθώνει τό «ήθικό»(!) άνάστημά της καί άποκλείει από τό Πανάγιο Θυσιαστήριο τούς ρασοφόρους, πού ή πολιτεία τους «αίσχρόν έστι καί λέγειν» (Έφεσ. ε' 1). Ή πραγματικότητα είναι καταθλιπτική καί άπογοητευτική. Ή γραμμή, πού ακολουθεϊ ό Πρόεδρος των Συνοδικών Σωμάτων Χριστόδουλος καί πού τήν έχει έμπνεύσει ή έπιβάλει στά άρμόδια δικαστικά όργανα, είναι τό κουκούλωμα των σκανδάλων. Ή άπόθεση (μέ κάθε τρόπο, άκόμα καί μέ στρέβλωση των ντοκουμέντων) των δικαστικών φακέλλων στό άρχείο. Καί ή άπόλωση των ένόχων μέ τό άπορρυπαντικό μιάς άθωωτικής ή έλαφρά έπιβαρυντικής άπόφασης.

Δέ θά σκαλίσουμε πολλούς δικαστι-

κούς φακέλλους, γιά νά άποκαλύψουμε τήν άπάτη. Άρκεϊ ή διερεύνηση μιάς περίπτωσης, πού ό στρατευμένος κάλαμος του κόλακα δημοσιογράφου, τήν προσπερνάει μέ τεχνητή παράκαμψη.

Διαβάζουμε στό κείμενο του δημοσιογράφου: «Έξ άλλου, μέ άλλη άπόφαση του ίδιου Έκκλησιαστικού Δικαστηρίου στον άρχιμανδρίτη Β. Κοκ. της Άρχιεπισκοπής Άθηνών καί μέ βάση τίς διατάξεις του νόμου 5383/1932 έπεβλήθησαν οι άκόλουθες ποινές: α) έτήσια άργία από κάθε ιεροπραξία, χωρίς νά συμψηφίζεται αύτή πού έχει έκτελέσει μέχρι τώρα. β) τριετής σωματικός περιορισμός στην Ίερά Μονή Παναγίας Γαλακτοτροφούσης Μεγάρων καί γ) έκπτωση από τό άξίωμα του άρχιμανδρίτου καί έπαναφορά του στην τάξη των Ίερομονάχων».

Ό άναγνώστης αύτης της πληροφορίας δέν ένημερώνεται από τό δημοσιογράφο ποιός είναι ό ρασοφόρος, πού τιμωρήθηκε τόσο έλαφρά, σχεδόν χαϊδευτικά, από τό Έκκλησιαστικό Δικαστήριο καί ποιό είναι τό παράπτωμά του, πού οι δεσποτάδες δικαστές τό προσπέρασαν μέ πατρική(!!!) επιείκεια.

Αύτή τήν ένημέρωση, τήν κρίσιμη ένημέρωση, θά άποφύγουμε νά τήν κάνουμε έμείς. Γιατί άν έκθέσουμε έμείς τά γεγονότα, δέν άποκλείεται ό «καταδικασθείς μέ θωπείες ρασοφόρος, νά καταθέσει στά πολιτικά Δικαστήρια αίτηση άσφαλιστικών μέτρων καί νά ζητήσει νά μās άπαγορευθεϊ ή δημοσίευση όποιασδήποτε πληροφορίας, πού σχετίζεται μέ τό πρόσωπό του καί μέ τήν όμοφυλοφιλική συμπεριφορά του. Θά ένημερώσουμε τούς άναγνώ-

στες μας, παραθέτοντας τό σχετικό απόσπασμα από τήν απόφαση, πού συνέταξε καί δημοσίευσε τό Συνοδικό Δικαστήριο.

«Τό πρωτοβάθμιον Συνοδικόν διά Πρεσβυτέρους, Διακόνους καί Μοναχούς Δικαστήριον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος... Συνελθόν εἰς Συνεδρίαν τῇ 18ῃ Μαρτίου 2003, ἡμέρα τῆς ἑβδομάδος Τρίτη καί ὥρα 5ῃ ἀπογευματινῇ ἐν τῷ Συνοδικῷ Μεγάλῳ... ἵνα κρίνῃ καί δικάσῃ τόν Ἀρχιμανδρίτην Β... Κοκ..., κατά κόσμον ... Κληρικόν τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, κατηγορούμενον ἐπί: α) κιναιδισμῷ, β) ἀνθηθίοις πράξεσι καί γ) σκανδαλισμῷ τῆς συνειδήσεως τῶν πιστῶν καί συγκεκριμένως, ὅτι κληρικός τυγχάνων τῆς Ἀγιωτάτης Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν καί ἐφημέριος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Ἀντωνίου Χαλανδρίου τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, τήν 1ην Ἰουλίου 2002, ἡμέραν Δευτέραν, ἐνεφανίσθη εἰς τόν τηλεοπτικόν δίαυλον "Alter" καί δὴ εἰς τήν ἐκπομπήν αὐτοῦ "ΥΓΑΛΙΝΟΣ ΤΟΙΧΟΣ" καί παρεδέχθη ὅτι διακατέχεται ἀπό τό πάθος τῆς ἀρρενομανίας καί τοῦ κιναιδισμοῦ, συχνάζων εἰς κακόφημους τόπους, ὡς εἶναι ἡ περιοχὴ τῆς ὁδοῦ Ἀγίας Ἀννης, ἐνθα αἰφνιδιαστικῶς κατελήφθη ὑπὸ τῶν δημοσιογράφων τῆς ὡς ἄνω ἐκπομπῆς, ὁχούμενος δίχα τοῦ Ἱερατικοῦ του Σχήματος πρὸς ἐξεύρεσιν ἐρωτικῶν συντρόφων, ὡς καί ὅτι διὰ τῆς δημοσιοποιήσεως τῶν ἀνωτέρω διὰ τῆς τηλεοψίας εἰς τό πανελλήνιον προεκάλεσε τόν σκανδαλισμὸν τῶν πιστῶν, ἐπὶ ἀδικήμασι σαφῶς προβλεπομένοις καί ρητῶς τιμωρουμένοις ὑπὸ τῶν Θείων καί Ἱερῶν Κανόνων ΚΕ' καί ΝΗ' τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων, Ζ' τοῦ Μ. Βασιλείου

ὡς καί ὑπὸ τῶν Γραφικῶν Λογίων Α' Κορινθ. ΣΤ' 9-10 καί Ματθ. ΙΗ' 6-9, τῆς ὑποθέσεως αὐτοῦ παραπεμφθείσης ἐνώπιον Αὐτοῦ, λόγῳ ἀρμοδιότητος, δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμ. 1/2002 παραπεμπτικῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν».

Περὶσσότερο σαφὴς περιγραφή τῶν παραπτωμάτων τοῦ κληρικοῦ αὐτοῦ δέ θά μπορούσε νά γίνει. Οὔτε θά ἄντεχε ἡ δική μας πένα σέ ζωηρότερη περιγραφή, γιατί, -«γνωστό τοῖς πᾶσι»- δέν εἶναι ἀσκημένη στή λεπτομερὴ εἰκονογράφηση τῆς ἔσχατης διαστροφῆς. Τό Συνοδικό Δικαστήριον τά εἶπε ὅλα. Προσδιόρισε τό βαρύτατον παράπτωμα τοῦ ρασοφόρου, πού προδίδει τόν ἀνδρισμὸ του καί ἐξευτελίζει τό ἱερό ἔνδυμα τοῦ λειτουργοῦ τοῦ Θεοῦ. Ἐπὶ σήμανε καί τά τρεξίματά του στὶς τριόδους, ἐκεῖ, πού συχνάζουν οἱ ὁμοφυλόφιλοι, γιὰ τήν ἄγρα ἐρωτικῶν συντρόφων. Ἀλλὰ δέν παρέλειψε νά στιγματίσει καί τό γεγονός, ὅτι μπροστά στὶς τηλεοπτικὲς κάμερες ὁμολόγησε, δίχως τήν παραμικρὴ ἐπιφύλαξη, τό πάθος του.

Ἀπὸ δῶ καί πέρα τό ἐνδιαφέρον τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ πληρώματος καθηλώνεται στήν πεντάδα τῶν Μητροπολιτῶν, πού συγκροτοῦν τό Συνοδικό Δικαστήριον καί, πού κλήθηκαν νά κρίνουν τό σκάνδαλον. Ὅλοι θέλουν νά μάθουν: Καί τί ἔγινε; Τί ἀποφάνθηκε τό Ἐκκλησιαστικό Δικαστήριον; Τί θέση πῆραν καί τί ψήφισαν οἱ δικαστές;

Τὴν ἀπάντηση θά τὴν ἀναζητήσουμε καί πάλι, στὸ ἴδιο τό κείμενον τῆς ἀπόφασης.

Διαβάσουμε, λοιπόν:

«...Διεξελθόν καί ἐπισταμένως μελετήσαν ἅπαντα τά ἐν τῇ δικογραφίᾳ ἔγγραφα καί στοιχεῖα.

Ἐκοῦσαν τοῦ κατηγορουμένου καί προφορικῶς ἐνώπιον Αὐτοῦ ἀπολογησαμένου, ὡς καί τοῦ συνηγόρου αὐτοῦ ὑπερασπίσαντος αὐτόν.

Σκεφθέν κατὰ τοὺς Θεῖους καί Ἱερούς Κανόνας καί τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους.

Λαβόν ὑπ' ὄψιν καί τὴν εἰσήγησιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Δικαστικοῦ Συνέδρου Μητροπολίτου Νέας Ἰωνίας καί Φιλαδελφείας κ. Κωνσταντίνου.

Ἐπειδὴ ἡ ὑπὸ κρίσιν ὑπόθεσις εἰσάγεται πρὸς ἐκδίκασιν ἐνώπιον Αὐτοῦ τηρηθεισῶν τῶν ὑπὸ τοῦ Νόμου 5383/1932 Ἐπὶ Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καί τῆς πρὸ Αὐτῶν διαδικασίας" προβλεπομένων καί καθοριζομένων διαδικασικῶν.

Ἐπειδὴ κατόπιν τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 8217/26.7.2002 ἐγγράφου τῆς ἐταιρείας "Alpha Beton", δι' οὗ βεβαιοῦται ὅτι ὁ κ. Νικόλαος Σταυρομ. δέν εἶχε ὑπηρεσία εἰς τὰ γραφεῖα τῆς ἐταιρείας τὴν νύκτα τῆς 29ης Ἰουνίου 2002, καθόσον οὗτος εὗρίσκετο εἰς κανονικὴν ἄδειαν, ἡ μαρτυρία τοῦ ὡς εἴρηται μάρτυρος παρίσταται ὡς πλήρως ἀναλαθῆς καί ὁ ἰσχυρισμός τοῦ κατηγορουμένου, ὅτι εἶχεν προγραμματισμένην συνάντησιν μετ' αὐτοῦ, ὡς ἀβάσιμος καί ἔωλος.

Ἐπειδὴ ἡ παραδοχὴ ὑπὸ τοῦ κατηγορουμένου ἐνώπιον τῆς κάμερας ὅτι μετέβη εἰς τὸν συγκεκριμένον τόπον, ἐνθα κατελήφθη ὑπὸ τοῦ δημοσιογράφου καί τῶν συνοδευόντων αὐτόν ἀτόμων, ἐξ αἰτίας κάποιων παθῶν, κατὰ τὴν κρίσιν Αὐτοῦ, ἐγένετο αἰφνιδιαστικῶς καί ὑπὸ συνθήκας ἀσφυκτικῆς

πρὸς αὐτόν καί ἀφορήτου ψυχολογικῆς πίεσεως ἐκ τῶν ὁποίων προέκυψεν ἡ πλήρης σύγχυσις τοῦ κατηγορουμένου καί δέν ἐστοιχειοθετήθη ἐκ τῆς προδικασίας οὐδέν πραγματικόν περιστατικόν θεμελιοῦν τὴν ἐν τῷ κατηγορητηρίῳ ἀποδιδομένην αὐτῷ κατηγορίαν καί οὕτω τὸ Δικαστήριον διατηρεῖ ἰσχυράς ἀμφιβολίας ὡς πρὸς τὸ εἰλικρινές, τὸ ἀβίαστον καί τὸ αὐθόρμητον τῆς παραδοχῆς.

Ἐπειδὴ οὐδέν πραγματικόν περιστατικόν ἀπεδείχθη στοιχειοθετοῦν τὸ κανονικόν ἀδίκημα τῆς διαπράξεως ἀνθρωπικῶν πράξεων.

Ἐπειδὴ ἐκ τῆς μελέτης τοῦ ὅλου φακέλλου τῆς δικογραφίας, τῆς ἐν τῇ προδικασίᾳ καί τῆς ἐνώπιον Αὐτοῦ ἀπολογίας τοῦ κατηγορουμένου, ὡς καί τῆς ἐν γένει ἀκροαματικῆς διαδικασίας κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Δικαστηρίου καί κατ' ἐλευθέραν πεποίθησιν ἀντλούμενην ἐκ τοῦ συνόλου τῶν στοιχείων, συνωδὰ τῷ ἄρθρῳ 57 τοῦ Νόμου 5383/1932 Ἐπὶ Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καί τῆς πρὸ Αὐτῶν διαδικασίας", ἀπεδείχθησαν ὡς πραγματικά περιστατικά ὅτι ὁ κατηγορούμενος, τὴν νύκτα τῆς 29ης Ἰουνίου 2002 μετέβη εἰς τὴν περιοχὴν τῆς ὁδοῦ Ἀγίας Ἀννης Ταύρου, ἐνθα κατελήφθη ὑπὸ τῶν δημοσιογράφων τῆς ἐκπομπῆς ὙΑΛΙΝΟΣ ΤΟΙΧΟΣ" τοῦ τηλεοπτικοῦ διαύλου "Alter", ὁχούμενος δίχα τοῦ ἱερατικοῦ αὐτοῦ Σχήματος, γεγονότα τὰ ὁποῖα ὠμολογήθησαν οὐσία ὑπὸ τοῦ κατηγορουμένου καθ' ἅπαντα τὰ στάδια τῆς διαδικασίας καί δημοσιοποιηθέντα διὰ τῆς τηλεφώνιας προεκάλεσαν τὸν σκανδαλισμὸν τῆς συνειδήσεως τῶν πιστῶν, ἐπειδὴ ἡ τοιαύτη συμπεριφορὰ τυγχάνει ἀπαράδεκτος διὰ

κληρικών.

Ἐπειδὴ τὸ Δικαστήριον κρίνει ὅτι διὰ τῶν ἐν τοῖς ὑπερθεῖν ἐκτεθέντων ὅσον ἀφορᾷ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον β) κανονικὴν κατηγορίαν δὲν ἔχομεν μεταβολὴν τοῦ κατηγορητηρίου ἀλλὰ ἀπλῶς κατὰ γνῶσιν πραγματικῶν περιστατικῶν περιλαμβανομένων ἐν αὐτῇ, ἅτινα δύνανται ὅπως ἐκτιμηθῶσι καὶ κεχωρισμένως τῶν συναπτομένων ἐν αὐτῇ ἐτέρων πραγματικῶν περιστατικῶν, δι' ἃ ὑφίσταται ἀδυναμία στοιχειοθετήσεως αὐτῶν ὡς προεξετέθη.

Ἐπειδὴ τὰ προσαπτόμενα τῷ κατηγορουμένῳ κανονικά περιστατικά τῆς ὑπὸ στοιχεῖον β) κανονικῆς κατηγορίας καὶ τὸ δι' αὐτῶν θεμελιούμενον κανονικὸν ἀδίκημα τῆς ἀναρμόστου, ἀπρεποῦς καὶ ἐπιπολαίου διαγωγῆς καὶ τὸ παρεπόμενον αὐτῆς κανονικὸν ἔγκλημα τοῦ σκανδαλισμοῦ τῆς συνειδήσεως τῶν πιστῶν, σαφῶς προβλέπονται καὶ ρητῶς τιμωροῦνται ὑπὸ τῶν Θείων καὶ Ἱερῶν Κανόνων, καὶ δι' ὑπὸ τῶν:

Ἰ. Μηδεὶς τῶν ἐν ἱερατικῷ τῶν ἐν Κανόνι ἐμφερομένων ἀνυπόπτων προσώπων ἐκτός διὰ γων, ... τὸ ἀνεπίληπτον ἑαυτῷ ἐντεύθεν τηρῶν. Εἰ δέ παραβαίνει τὰ παρ' ἡμῶν ὀρισθέντα, καθαιρεῖσθω" (Ε' Ἱεροῦ Κανόνος τῆς ΣΤ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου).

ἸΙ. Ἐπίσκοπος ἢ Πρεσβύτερος ἀμελῶν τοῦ Κλήρου, ἢ τοῦ Λαοῦ καὶ μὴ παιδεύων αὐτούς τὴν εὐσέβειαν, ἀφοριζέσθω· ἐπιμένων δέ τῇ ἀμελείᾳ καὶ ραθυμίᾳ καθαιρεῖσθω" (ΝΗ' Ἱεροῦ Κανόνος τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων).

ἸΙΙ. Ὃς δ' ἂν σκανδαλίσῃ ἓνα τῶν μικρῶν τούτων τῶν πιστευόντων εἰς ἐμέ, συμφέρει αὐτῷ ἵνα κρεμασθῇ μύλος ὀνικός εἰς τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ κα-

ταποντισθῇ ἐν τῷ πελάγει τῆς θαλάσσης. οὐαὶ τῷ κόσμῳ ἀπὸ τῶν σκανδάλων· πλήν οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι' οὗ τὸ σκάνδαλον ἔρχεται" (Ματθ. ΙΗ' 6-9)».

Τὸ μακροσκελέστατο αὐτὸ σκεπτικὸ ἱστορεῖ τὴν πορεία τῆς συζήτησης στὸ πενταμελὲς Συνοδικὸ Ἐκκλησιαστικὸ Δικαστήριον.

Κρατεῖστε, τώρα, ἀγαπητοί μου φίλοι ἀναγνώστες τῆς «Ἐλεύθερης Πληροφόρησης» τὴν ἀναπνοή σας, γιὰ νὰ παρακολουθήσετε καὶ τὸ «διὰ ταῦτα». Τί, τελικά, ἀποφάσισαν οἱ πέντε ἐγκολπιόφοροι δικαστές.

«ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ

1. Ἀπαλλάσσει ὁμοφώνως, ἔνεκεν ἀμφιβολιῶν τὸν κατηγορούμενον Ἀρχιμανδρίτην Β. Κοκ. κατὰ κόσμον ... κληρικὸν τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν τῆς ὑπὸ στοιχεῖον α) κανονικῆς κατηγορίας, ἥτοι τῆς ἐπὶ κιναιδισμῷ κατηγορίας καὶ συγκεκριμένως ὅτι κληρικὸς τυγχάνων τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ δι' Ἀρχιμανδρίτης τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν καὶ ἐφημέριος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Ἀντωνίου Χαλανδρίου τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, τὴν 1ην Ἰουλίου 2002, ἡμέραν Δευτέραν, ἐνεφανίσθη εἰς τὸν τηλεοπτικὸν δίαυλον "Alter", καὶ δι' εἰς τὴν ἐκπομπὴν αὐτοῦ ὙΑΛΙΝΟΣ ΤΟΙΧΟΣ" καὶ παρεδέχθη ὅτι διακατέχεται ἀπὸ τὸ πάθος τῆς ἄρρενομανίας καὶ τοῦ κιναιδισμοῦ, συχνάζων εἰς κακόφημους τόπους, ὡς εἶναι ἡ περιοχὴ τῆς ὁδοῦ Ἀγίας Ἀννης.

2. Κηρύσσει ὁμοφώνως ἔνοχον τὸν κατηγορούμενον ἐπὶ ἀναρμόστῳ ἀπρεπεῖ καὶ ἐπιπολαίᾳ διαγωγῇ καὶ εἰδικώτερον ὅτι τὴν νύκτα τῆς 29ης Ἰου-

νίου 2002, ημέραν Σάββατον, μετέβη εἰς τὴν περιοχὴν τῆς ὁδοῦ Ἀγίας Ἀννης Ταύρου, ἔνθα κατελήφθη αἰφνιδίως ὑπὸ τῶν δημοσιογράφων τῆς ἐκπομπῆς ἸΥΑΛΙΝΟΣ ΤΟΙΧΟΣ τοῦ τηλεοπτικοῦ διαύλου Ἄλτερ ὁχούμενος δίχα τοῦ Ἱερατικοῦ αὐτοῦ Σχήματος, ἀδικήματι σαφῶς προβλεπομένῳ καὶ ρητῶς τιμωρουμένῳ ὑπὸ τοῦ Ε' Ἱεροῦ Κανόνος τῆς ΣΤ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου.

3. Κηρύσσει ὁμοφώνως ἔνοχον τὸν κατηγορούμενον ἐπὶ σκανδαλισμῷ τῆς συνειδήσεως τῶν πιστῶν καὶ εἰδικώτερον ὅτι κατόπιν τῆς δημοσιοποιήσεως τῆς ἀναρμόστου, ὡς ἀνωτέρω ἐκτίθεται, ἀπρεποῦς καὶ ἐπιπολαίου διαγωγῆς αὐτοῦ προέκυψε ὁ σκανδαλισμός τῆς συνειδήσεως τῶν πιστῶν, ἐπὶ ἀδικήματι σαφῶς προβλεπομένῳ καὶ ρητῶς τιμωρουμένῳ ὑπὸ τοῦ ΝΗ' Ἱεροῦ Κανόνος τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων, ὡς καὶ ὑπὸ τοῦ Γραφικοῦ Λογίου Ματθ. ΙΗ' 6-9».

Ὅποιος διαβάζει τὸ «διὰ ταῦτα» αὐτῆς τῆς ἀπόφασης, νοιώθει νὰ ἐκδιπλώνεται μπροστὰ τοῦ τό ἔσχατο ὀριθέσιο τῆς ἀναισχυντίας.

Οἱ Συνοδικοὶ Δικαστές ἀπάλλαξαν τὸν κατηγορούμενο ἀπὸ τὴν κατηγορίαν τοῦ κιναιδισμού. Καὶ τὸν ἀπάλλαξαν ὁμόφωνα, «ἐνεκα ἀμφιβολιῶν». Καὶ τὸν κήρυξαν, ὁμόφωνα ἔνοχο, μόνο γιὰ τὸ σκανδαλισμὸ τῶν πιστῶν.

Ἀλλά, ἀφελεῖς ἢ παμπόνηροι δικαστές:

1. Ὁ κατηγορούμενος ὁμολόγησε πανηγυρικά τὴν ἔνοχὴν του μπροστὰ στίς τηλεοπτικὲς κάμερες. Καὶ ἡ ὁμολογία του ἀκούστηκε ἀπὸ τὰ ἑκατομμύρια τῶν Ἑλλήνων, πού τὴν ὦρα

ἐκείνη παρακολουθοῦσαν τὴν τηλεοπτικὴν ἐκπομπή. Καὶ ὄχι μόνο οἱ Ἕλληνες, ἀλλὰ καὶ οἱ ἔξω τῶν ἑλληνικῶν συνόρων γνῶστες τῆς γλώσσας μας, ἔμαθαν πὼς στὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος ὑπάρχουν τέτοια ὑποκείμενα, πού τὴ μιά στιγμὴ φοροῦν τὸ τιμημένο ράσο καὶ λειτουργοῦν τὰ πανάγια Μυστήρια καὶ τὴν ἄλλῃ προδίδουν τὸν ἀνδρισμὸ τους καὶ γυρίζουν στὰ σοκάκια, γιὰ νὰ ἀγρεύσουν ἑραστές. Μετά, λοιπόν, ἀπὸ αὐτὴ τὴν πανηγυρικὴ ὁμολογία μπροστὰ στοῦ παράθυρο τῆς τηλεόρασης, μετὰ ἀπὸ τὴν πρόκληση καθολικῆς καταφορᾶς ἐναντίον τοῦ κλήρου, μετὰ ἀπὸ τὴν ποικίλῃ ἐπεξεργασία τοῦ γεγονότος ἀπὸ φίλους καὶ ἀντίπαλους, σεῖς ἀποκρυσταλλώσατε μέσα σας τίς ἀμφιβολίες(!) καὶ ρίξατε ψῆφο ὁμόφωνα ἀπαλλαγῆς τοῦ ὁμοφυλόφιλου ρασοφόρου;

2. Ἰσχυριστήκατε, γιὰ νὰ στερεώσετε τὴν «ἀμφοβολία» σας, ὅτι, σύμφωνα μέ τὸ ἔγγραφο-μαρτυρία τῆς ἐταιρείας Ἄλφα Βετον, ὁ Ν. Σταρομ. δὲν εἶχε ὑπηρεσίαν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἐταιρείας, γιὰτί βρισκόταν σὲ κανονικὴ ἄδεια. Καὶ συμπεράνατε (μέ ποιά λογικὴ τὸ συμπεράνατε;), ὅτι ἀφοῦ εἶχε ἄδεια, «ἡ μαρτυρία του παρίσταται ὡς πλήρως ἀναληθής» καὶ δὲν μπορεῖ νὰ ληφθεῖ ὑπ' ὄψη. Ἀλλά, κατὰ προέκταση, δὲν μπορεῖ νὰ γίνῃ ἀποδεκτὴ καὶ ἡ μαρτυρία-ἀπολογία τοῦ κατηγορούμενου, ὅτι εἶχε προγραμματισμένη συνάντησιν μέ τὸ Σταρομ. Εἴσατε, ἄραγε, τόσο ἀφελεῖς, τόσο ἀνίδεοι, τόσο ἀνίκανοι νὰ σταθμίσετε τὰ στοιχεῖα, πού σᾶς κατατέθηκαν, ἢ εἶχατε ἔτοιμῃ στὴν τσέπη τὴν ἀπόφασιν καὶ

προσπαθήσατε, ἄκομψα καὶ ἄγαρμπα, νὰ παρασημοφορήσετε μέ τό μετάλλιο τῆς ἀθωότητας τό μέλος τοῦ κλάμπ τῶν ὁμοφυλόφιλων; Δηλαδή, ἂν ὁ φίλος τοῦ κατηγορούμενου Ἀρχιμανδρίτης εἶχε ἄδεια, ὅπως σᾶς βεβαίωσε ἡ Ἑταιρεία, δέ μπορούσε νὰ συναντηθεῖ μέ τόν κατηγορούμενο; Ἡ ἄδεια περιεῖχε καί τό στοιχεῖο τῆς ἀπαγόρευσης νὰ συναντηθεῖ μέ τό φίλο του; Καί μέ τό δεδομένο, ὅτι ὁ ἴδιος ὁ κατηγορούμενος ὁμολόγησε πῶς «εἶχε προγραμματισμένη συνάντηση μετ' αὐτοῦ», πῶς ἐσεῖς διαγράψατε τήν κατάθεση-ὁμολογία καί ἀποφανθήκατε, πῶς ἡ μαρτυρία εἶναι «ἀβάσιμος καί ἔωλος»; Τό σκεπτικό, πού καταστρώσατε στήν ἀπόφασή σας, ἀποδεικνύει τραγικό πρόσωπο τόν κατηγορούμενο, ἀλλά ἐμφανίζει ἀκόμα τραγικότερα πρόσωπα τούς δικαστές του.

3. Καί ἀφοῦ ὁ φίλος τοῦ κατηγορούμενου Ἀρχιμανδρίτης εἶχε ἄδεια καί ἀφοῦ ἡ κατάθεση τοῦ κατηγορούμενου πῶς εἶχαν προγραμματισμένη συνάντηση ἦταν «ἀβάσιμη καί ἔωλη», γιατί τόν βρῆκαν τά τηλεοπτικά συνεργεῖα στά σοκάκια τῆς ὁδοῦ Ἀγίας Ἀννης, ἐκεῖ, πού συχνάζουν, κατά πῖς βραδινές ὥρες ὅλα τά ὑποπτα στοιχεῖα; Καί γιατί κυκλοφοροῦσε χωρίς τό ράσο του; Μήπως πῆγε νὰ φυτέψει ρεπανάκια καί ἀναγκάστηκε νὰ βρεθεῖ στήν ὑποπτη περιοχὴ καί νὰ περιφέρεται δίχως τό ράσο του; Αὐτά ὅλα τά δεδομένα, δέ σᾶς προβλημάτισαν; Ἡ, τοῦλάχιστο, δέ σᾶς ἀνάγκασαν, γιά τήν περίσωση τοῦ δικοῦ σας, ἀρχιερατικοῦ κύρους, νὰ ἀποφύγετε τή βλακώδη ἐπικάλυψη τῆς πράξης τῆς διαστροφῆς; Τραβή-

ξατε μιά μονοκοντιλιά καί τά διαγράψατε ὅλα; Καί ἀποφανθήκατε πῶς «οὔτε γάτος, οὔτε ζημιά»;

4. Γράφετε, τραγικοί Ἐπίσκοποι δικαστές, πῶς ἡ ὁμολογία τοῦ κατηγορούμενου, ὅτι συνέχεται ἀπό τό ὁμοφυλοφιλικό πάθος «ἐγένετο αἰφνιδιαστικῶς καί ὑπό συνθήκας ἀσφυκτικῆς πρὸς αὐτόν καί ἀφορήτου ψυχολογικῆς πίεσεως». Δηλαδή, πῶς τό ἐννοεῖτε αὐτό; Οἱ δημοσιογράφοι εἶχαν παρτίδες μαζί του; Καί ἐνήργησαν ὡς μαφιόζοι; Τόν πίεσαν ἀσφυκτικά νὰ δηλώσει, πῶς εἶναι ὁμοφυλόφιλος; Τόν ἀπειλῆσαν, ὅτι ἂν δέν τό δηλώσει, θά τόν τουφεκίσουν; Ἄν εἶχε συμβεῖ κάτι τέτοιο, ὁ κατηγορούμενος Ἀρχιμανδρίτης θά μπορούσε νὰ καταφύγει στή Δικαιοσύνη καί νὰ ζητήσῃ τήν παραδειγματική τιμωρία τῶν ἐκβιαστών του. Ἀλλά δέν κατέφυγε.

Ἄς δεχτοῦμε, ὅμως, πρὸς στιγμή, ὅτι τοῦ ἀσκήθηκε ψυχολογικὴ πίεση. Πῶς τοῦ ἤρθε στό μυαλό νὰ ἀντιδράσῃ μέ τήν ὁμολογία τῆς ὁμοφυλοφιλικῆς ιδιότητος; Ὑπάρχει, ἄραγε, ἄνθρωπος στόν πλανήτη μας, σωστός καί ξένος ἐντελῶς πρὸς τά ὁμοφυλοφιλικὰ πάθη, πού, ὅταν πιεστεῖ ἀπό τούς δημοσιογράφους ἢ ἀπό τούς κάμεραμεν, ἐξαπολύει μιά πανηγυρική καί τηλεοπτικά τεκμηριωμένη ὁμολογία, πῶς εἶναι ὁμοφυλόφιλος; Ἀμφιβάλλω, ἂν βρεθεῖ ἓνας καί μόνο μελετητῆς τῆς ἀπόφασής σας, πού θά πειστεῖ, πῶς ὁ κατηγορούμενος, πού ἔφτασε μπροστά σας γιά νὰ τόν κρίνετε (ἀκριβέστερα, γιά νὰ τόν ἀθωώσετε) ἔκανε τήν ὁμολογία του, γιατί αἰφνιδιάστηκε καί πιέστηκε. Ἴσως γελάσει μέ τήν ἀπό-

φασή σας. "Ίσως αισθανθεῖ τήν ἀνάγκη νά σᾶς βρίσει. "Ίσως σκεφτεῖ καί ἄλλα πράγματα.

5. Καί τόν ἀθώωσατε ὁμόφωνα. Τί τραγικότητα! Δέ βρέθηκε ἀνάμεσά σας ἕνας ἄντρας; Δέ βρέθηκε ἕνας Ἐπίσκοπος, πού νά φοβᾶται τό Θεό καί νά σέβεται τούς Ἱεροῦς Κανόνες τῆς Ἐκκλησίας; Δέ βρέθηκε ἕνας ἀκέραιος Δικαστής, πού νά μήν εὐτελίζει τήν ὑπογραφή του κάτω ἀπό τέτοια γελοῖα καί ὑποπτα ἐπιχειρήματα; Ὁμόφωνη ἡ ἀπόφαση. Μέ πέντε ὑπογραφές. Καί μέ σκεπτικό σκοτεινό καί ὑποπτο.

6. Πάλι ὁμόφωνα τόν κρίνατε ἔνοχο γιά τό σκανδαλισμό τῶν συνειδήσεων. Ἀλλά, ἂν δέν ὑπάρχει τό παράπτωμα τῆς ὁμοφυλοφιλίας καί ἂν ὁ Ἀρχιμανδρίτης δέ βρέθηκε στούς ὑποπτούς χώρους, γιά νά συναντήσῃ τόν ἐρωτικό του σύντροφο, πῶς προέκυψε ὁ σκανδαλισμός; Σεῖς ἀθώωσατε ὅλα τά βαρεῖα παραπτώματα, πού, τό ξέρετε πολύ καλά, ἀναγκάζουν τούς δικαστές νά ἐπιβάλουν τήν ποινή τῆς καθαίρεσης, καί τόν κρίνατε ἔνοχο γιά σκανδαλισμό τοῦ πιστοῦ πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας. Καί ψηφίσατε ποινές, πού εἶναι ἀστεῖες.

Γράψατε στήν ἀπόφασή σας:

«*Επιβάλλει τῷ κατηγορουμένῳ καί ἄθροιστικῶς, δυνάμει τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Νόμου 5383/1932 Ὑπερὶ Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καί τῆς πρό Αὐτῶν διαδικασίας*» κατὰ πλειοψηφίαν: Α) τήν ποινὴν τῆς ἐτήσιου ἀργίας ἀπὸ πάσης Ἱεροπραξίας, μὴ συμψηφιζομένης μετὰ τῆς ἄχρι τοῦδε διανυθείσης, ἑνὸς μέλους Αὐτοῦ μειοψηφίσαντος καί ψηφί-

σαντος ποινὴν μεγαλυτέραν τῆς ἐφημένης καί παμφηφεῖ: β) τήν ποινὴν τοῦ τριετοῦς σωματικοῦ περιορισμοῦ εἰς τήν Ἱεράν Μονὴν Παναγίας Γαλακτοτροφούσης Μεγάρων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μεγάρων καί Σαλαμῖνος καί γ) τήν ποινὴν τῆς ἐκπτώσεως ἀπὸ τοῦ ἀξιώματος τοῦ Ἀρχιμανδρίτου...».

Δηλαδή, στίς 18 Μαρτίου 2004 ὁ Ἀρχιμανδρίτης, πού δήλωσε μπροστά στίς κάμερες, ὅτι εἶναι ὁμοφυλόφιλος, θά ξαναφορέσει τὰ ἄμφιά του καί θά ἐμφανιστεῖ στήν Ὁραία Πύλη τοῦ Ναοῦ τοῦ Θεοῦ. Μὲ τήν εὐλογία τῶν πέντε Μητροπολιτῶν, πού τόν δίκασαν καί τόν... ξέπλυναν. Χωρίς οὔτε αὐτός νά ντραπεῖ, οὔτε ἐκεῖνοι, πού τόν δίκασαν καί τόν ξέπλυναν. Τό ὅτι θά μείνῃ ἕνα διάστημα στό μοναστήρι τῆς Γαλακτοτροφούσης, δέν μπορεῖ νά λογαριαστεῖ ὡς ποινή. Γιατί τό μοναστήρι αὐτό βρίσκεται πολύ κοντά στό σπίτι τοῦ Ἀρχιμανδρίτη (κατάγεται ἀπὸ τὴ Σαλαμίνα) καί θά μπορεῖ ἄνετα νά διανυκτερεύῃ στήν πατρική κατοικία του. Καί, ὅπωςδήποτε, θά ἔχει τήν εὐχέρεια νά συναντᾷ τούς φίλους καί συντρόφους του. Ὅσο γιά τὴ στέρηση τοῦ ὀφικίου τοῦ Ἀρχιμανδρίτη, μὴν ἀμφιβάλλετε, πῶς θά βρεθεῖ κάποιος δεσπότης, ἴσως καί ὁ ἴδιος ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, νά τοῦ τό ξαναδώσει. Γνωστά αὐτά καί... ἐπαναλαμβανόμενα.

Ταλαίπωρη Ἐκκλησία!!!

Δέν μπορῶ νά μὴ δημοσιοποιήσω τίς ὑπογραφές, πού ἐπικυρώνουν τήν πράξη τῆς ἐσχάτης ἀναισχυντίας. Εἶμαι ὑποχρεωμένος νά δείξω μέ τό δά-

«ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΝΟΜΙΜΟΤΗΤΑ...».

Ὀν τελευταῖο καιρὸ εἶδαν τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος δυὸ ἐνέργειες τῆς διοικήσεως τῆς Ἐκκλησίας. Τὶς καταγράφουμε, ὅπως αὐτὲς ἀποτυπώθηκαν στὰ δημοσιεύματα τοῦ ἀθηναϊκοῦ τύπου.

Ἡ πρώτη ἀναφέρεται στὸν ὑπὸ ἔκδοση Καταστατικὸ Χάρτη τῆς Ἐνωμένης Εὐρώπης, τὸ γνωστὸ ὡς νέο Σύνταγμα τῆς Εὐρώπης καὶ στὴν παράλειψη τῆς ἀναφορᾶς τοῦ στὸν Χριστιανισμό. Ἀναφέρονται λοιπὸν σὲ σχετικὸ δημοσίευμα καὶ τοῦτα κατὰ λέξη: «Ἐμμένουν οἱ ἱεράρχες στὶς

ἀπόψεις τους σχετικά μὲ τὴν ἀναφορὰ στὸ προοίμιο τοῦ νέου Καταστατικοῦ Χάρτη τῆς Εὐρώπης, τοῦ ἱστορικοῦ παρελθόντος τῆς γηραιᾶς ἡπείρου, ποὺ δὲν εἶναι ἄλλο ἀπὸ αὐτὸ τοῦ Χριστιανισμοῦ. Στὴ συνεδρίαση τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου, ὑπὸ τὴν προεδρία τοῦ ἀρχιεπισκόπου, ὁ κ. Χριστόδουλος ἐνημέρωσε τοὺς συνοδικοὺς ἱεράρχες γιὰ τὸν ἐσπερινό, ποὺ ἔγινε χθὲς τὸ ἀπόγευμα στὸ βῆμα τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, στὸν Ἀρειο Πάγο καὶ γιὰ τὴν ὁμιλία του, σύμφωνα μὲ τὴν ὁποία ἐπέκρινε ὀρισμένους Εὐρωπαίους ἡγέτες, ποὺ "λογόκριναν"

χτυλο τοὺς δικαστές, ποὺ στεφάνωσαν μὲ τὴν ἀθώωσή τους τὸν κατεξυτελισμὸ τῆς ἱερωσύνης, γιὰ νὰ τοὺς μάθει ὁ λαὸς ποιοὶ εἶναι καὶ νὰ τοὺς ἐπιβραβεύσει μὲ τὴν περιφρόνησή του.

Τὴν ἀπόφαση τῆς ἀναισχυντίας τὴν ὑπογράφουν:

Ὁ Προεδρεύων τοῦ Πρωτοβαθμίου Συνοδικοῦ Δικαστηρίου, Ὁ Ἱερισσοῦ, Ἀγίου Ὁρους καὶ Ἀρδαμερίου ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ

Ὁ Μηθύμνης ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Ὁ Νέας Ἰωνίας καὶ Φιλαδελφείας ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

Ὁ Νικαίας ΑΛΕΞΙΟΣ

Ὁ Φθιώτιδος ΝΙΚΟΛΑΟΣ

Ὑστερόγραφο: Πρέπει νὰ σημειώσω, ὅτι, σύμφωνα μὲ τοὺς ψιθύρους, ποὺ κυκλοφοροῦν στοὺς Συνοδικοὺς διαδρόμους, στοὺς πέντε δικαστές ἀσκήθηκε πίεση ἀπὸ τὸν Ἀρχιεπίσκοπο, νὰ ἀθώωσουν τὸν ὁμοφυλόφιλο Ἀρχιμανδρίτη. Ἐμεῖς δὲν ἔχουμε τὸν τρόπο νὰ ἐλέγξουμε ἢ καὶ νὰ ἐπαληθεύσουμε τοὺς ψιθύρους. Ἄν ἀληθεύουν, δέ μειώνουν τὴν εὐθύνη τῶν πέντε Συνοδικῶν Δικαστῶν. Προωθοῦν, ὅμως, τίς εὐθύνες καὶ τὴν ἐνοχὴ καὶ στὸν προκαθήμενο.

Ο ΑΤΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΡΙΔΟΣ

ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ

τὸ νέο Σύνταγμα τῆς Εὐρώπης, καταργώντας τὴν ἀναφορὰ στὸ Χριστιανισμό».

Ἡ δευτέρα ἐνέργεια τῆς Ἐκκλησίας ἀναφέρεται στὴν παρέμβασή της σχετικὰ μὲ τὴ λειτουργία καὶ ἐπέκταση τῶν οἰκῶν ἀνοχῆς στὴν Ἀθήνα κατὰ τὴν περίοδο τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων τοῦ 2004. Μεταφέρουμε σὲ ἀπόσπασμα τὸ σχετικὸ δημοσίευμα: «Μὲ εἰσήγηση τοῦ ἀρχιεπισκόπου συζητήθηκε πρόσφατη ἀπόφαση τοῦ Δήμου Ἀθηναίων γιὰ τὴ λειτουργία τῶν οἰκῶν ἀνοχῆς κατὰ τὴν περίοδο τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ζητεῖ τὴν ἄμεση ἀνάκληση τῆς ἀπόφασης αὐτῆς, ἡ ὁποία, ὅπως τονίζει, "προσβάλλει" τὴν πόλη τῶν Ἀθηνῶν καὶ παρουσιάζει τὸν πρῶτο Δῆμο τῆς χώρας, νὰ μεριμνᾷ ἰδιαίτερως γιὰ τὸν "σεξοτουρισμό" καὶ καλεῖ τὴν δήμαρχο Ἀθηναίων, νὰ κινηθεῖ τὸ ταχύτερο πρὸς τὴν κατεύθυνση αὐτή. "Ἡ ἀπόφαση αὐτὴ συνιστᾷ ὑποτίμηση καὶ εὐτελισμὸ τοῦ ἀνθρώπου, δὲν τιμᾷ τὸν πρῶτο δῆμο τῆς χώρας καὶ δὲν συνάδει μὲ τὸν πολιτισμὸ πού θέλουμε νὰ ἐπιδείξουμε καὶ μάλιστα κατὰ τὴ διάρκεια τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων».

Καὶ οἱ δυὸ αὐτὲς ἐνέργειες τῆς ἐκκλησιαστικῆς διοικήσεως κρίνονται, καταρχήν, σωστὲς καὶ ἐνδεδειγμένες. Καὶ μὲ καλὸ-πιστὴ διάθεση δεχόμαστε ὅτι κινοῦνται πρὸς τὴν ὀρθὴ κατεύθυνση. Γιατί δὲν μπορεῖ νὰ συμβιβασθεῖ κανεὶς μὲ τὴν ἄποψη, ἀπὸ τὸ Σύνταγμα τῶν κρατῶν τῆς Ἑνωμένης Εὐρώπης νὰ παραλείπεται ἡ ἀναφορὰ στὸ Χριστιανισμό, πού ἀποτέλεσε τὸν κύριο παράγοντα διαμορφώσεως τῆς πολιτισμικῆς της ταυτότητας. Οὔτε ἐξάλλου μπορεῖ νὰ ἀποτελέσει, μέσα στὸ «ἀρχαῖο πνεῦμα ἀθάνατο» τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων, κύριο μέλημα τὸ θέμα τοῦ «σεξοτουρισμοῦ», πού, ὅπως ὀρθὰ ἐπισημαίνεται στὴ Συνοδικὴ ἀνακοίνωση, «εὐτελίζει τὸν ἄνθρωπο καὶ ὑποτιμᾷ τὸν πρῶτο δῆμο τῆς χώρας».

Ἐδῶ ὅμως πρέπει νὰ ἐπισημάνουμε ὅτι καὶ στὰ δυὸ αὐτὰ ζητήματα ἡ ἐκκλησιαστική μας ἡγεσία «παίζει ἔξω ἀπὸ τὸ γήπεδὸ τῆς». Καὶ γιὰ τὸ λόγο αὐτὸ ἄνετα ὑψώνει τὸν τόνο τοῦ ἐλεγκτικοῦ της λόγου. Ὁμιλεῖ ἐπὶ τοῦ ἀσφαλοῦς καὶ χωρὶς κόστος. Καὶ μάλιστα μὲ ἀνεβασμένο τὸ δείκτη τῆς προβολῆς. Καὶ γιὰ νὰ δανεισθοῦμε, καταναλογία, ὅρο ἀπὸ τὴ νομικὴ ἐπιστήμη καὶ τὰ δυὸ αὐτὰ θέματα ἀνάγονται στὴν «ἐξωτερικὴ νομιμότητα...» τῆς δράσεώς της. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι «ἐξαντικειμένου» καὶ οἱ δυὸ παραπάνω ἐκκλησιαστικὲς πρωτοβουλίες ἀποσκοποῦν προφανῶς, ἡ πρώτη στὴν προβολὴ καὶ ἀναγνώριση τοῦ Χριστιανισμοῦ ὡς παράγοντα διαμορφώσεως τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ καὶ ἡ δευτέρη στὴν προστασία τῆς ἀνθρώπινης ἀξιοπρέπειας ἀπὸ τὸν εὐτελισμὸ καὶ τὴν ὑποτίμηση, ὅμως, ὅταν αὐτὰ τὰ ἀξιώνουμε ἀπὸ τοὺς τρίτους, «ἐκτὸς τοῦ γηπέδου μας», ἐμεῖς τί κάνουμε σὲ ἀνάλογες ἢ καὶ σὲ παρόμοιες περιπτώσεις, πού ἐκτυλίσσονται μέσα στὸ δικό μας ἀγωνιστικὸ χῶρο; Στὸ χῶρο τῆς δικαιοδοσίας μας, στὸ χῶρο τῆς ἀπόλυτης κυριαρχίας μας; Δείχνουμε καὶ ἐμεῖς τὴν ἴδια εὐαισθησία, μὲ ἐκείνη πού ἀξιωνουμε καὶ ἀπαιτοῦμε ἀπὸ τοὺς τρίτους; Καί, γιὰ νὰ καταφύγουμε καὶ πάλι στὸ δανεισμὸ ἀντίστοιχου ὅρου τῆς ἐπιστήμης τοῦ δικαίου, σὲ θέματα «ἐσωτερικῆς νομιμότητας...» εἴμεθα συνεπεῖς μὲ τίς διακηρύξεις μας; Στὰ θέματα, πού ἀνάγονται ἀποκλειστικὰ στὴ δική μας ἐξουσία καὶ δικαιοδοσία καὶ πού δὲ χρειαζόμαστε οὔτε τὴν παρέμβαση οὔτε τὴν παρεμβολὴ τρίτων, οἱ ἐνέργειές μας, οἱ πρωτοβουλίες μας καὶ οἱ προσπάθειές μας ἔχουν ὡς πρωταρχικὸ καὶ κύριο μέλημα τὴν προστασία τοῦ γνήσιου ὀρθόδοξου φρονήματος καὶ τῆς ὀρθόδοξης πίστεώς μας καὶ τῶν παραδόσεών μας;

Καὶ ἐδῶ, ὅσο ἐπικεῖς κριτὲς καὶ νὰ

εἴμεθα, ἔρχεται ἡ ἴδια ἡ πραγματικότητα νά μας διαψεύσει. Κοσμικότητες καί διαπλοκές μέ τήν κοσμική ἐξουσία, πολυτελεῖς διαβιώσεις, φιλοχρήματες διαθέσεις καί κοσμικές προβολές μεγαλόσχημων κληρικῶν, ἀντεγκλήσεις μέ βαρεῖς χαρακτηρισμούς, ἐπισήμως καί ἀνεπισήμως, μεταξὺ Ἀρχιερέων, ἀναίτιες, ἀντικανονικές καί μακροχρόνιες διώξεις ἀνεπίληπτων Ἱεραρχῶν καί τὸ χειρότερο καί πλέον σοβαρὸ ἰδιόρρυθμες συμπεριφορές, οἱ ὁποῖες ἄπτονται ἀκόμη καί τοῦ ἡθικοῦ ποιοῦ ἀνθρώπων κληρικῶν καί τὶς ὁποῖες ἀντιπαρέχεται ὅλως παραδόξως ἡ ἐκκλησιαστικὴ διοίκηση, εἶναι μερικὰ ἀπὸ τὰ χαρακτηριστικά καί κραυγαλέα ἐκεῖνα στοιχεῖα, τὰ ὁποῖα καταδεικνύουν ὅτι ἡ ἐκκλησιαστικὴ διοίκηση στὸ χῶρο τῆς ἀπόλυτης κυριαρχίας της, σὲ πολλὰς περιπτώσεις, δὲν ἐνεργεῖ σύμφωνα μέ ὅσα ἐπιβάλλει ἡ ἐκκλησιαστικὴ τάξη γιὰ τὴν προάσπιση ἀφενὸς τοῦ ὀρθοδόξου φρονήματος καί τῆς διαφύλαξη ἀφετέρου τοῦ κύρους τῶν στελεχῶν της. Καὶ ὅμως ἡ ἴδια παρουσιάζεται ἀπαιτητικὴ καί ἐπιθετικὴ γιὰ ἀνάλογες περιπτώσεις, ὅταν ἀπευθύνεται σὲ τρίτους καί ζητάει ἀπ' αὐτοὺς νὰ πράξουν, ὅ,τι ἡ ἴδια παραλείπει σὲ πολλὰ θέματα τῆς δικῆς

τῆς ἀρμοδιότητος.

Ἡ Ὁρθοδοξία μας εἶναι βίωμα καί τρόπος ζωῆς. Καὶ δὲν προστατεύεται οὔτε μέ τὴν ἀναφορὰ τοῦ Χριστιανισμοῦ σὲ Συντάγματα καί Χάρτες, οὔτε μέ τὴν ἀναγραφὴ τοῦ «Χ.Ο.» στὶς ἀστυνομικὲς ταυτότητες, γιὰ τὴν ὁποία τόσος θόρυβος ἐγίνετο στὸ παρελθόν. Καλὰ καὶ ὡραία εἶναι καὶ αὐτά. Ὅμως αὐτὰ εἶναι θέματα πού, ὅπως χαρακτηριστικά εἶπαμε, ἀνάγονται στὴν «ἐξωτερικὴ νομιμότητα...» τῆς δράσεως τῆς Ἐκκλησίας. Καὶ ἐνῶ στὶς περιπτώσεις αὐτῆς, καὶ πάντα ἐπὶ τοῦ ἀσφαλοῦς καὶ μέ δεῖκτη τὴν προβολή, διατυπώνουμε ἐντονο ἐλεγκτικὸ καί ἀντιρρητικὸ λόγο, στὰ ἄλλα θέματα, στὰ ἀποκλειστικά δικά μας, ἐμφανιζόμαστε ἀνησυχητικά ἐλλειπεῖς καὶ ἀντιφατικοί.

Ἡ ἐκκλησιαστικὴ διοίκηση ἔχει ἐπιτακτικὸ καὶ πρωταρχικὸ καθῆκον, θὰ λέγαμε ἱερὴ ὑποχρέωση, νὰ τακτοποιεῖ πρῶτα τὰ δικά της θέματα καὶ μόνο μέ αὐτὴ τὴ βεβαιότητα ἀποκτᾷ βάσιμο ἔρεισμα καὶ ἰσχυρὴ νομιμοποίηση νὰ στρέφεται καὶ νὰ ἀξιῶναι καὶ ἀπὸ τοὺς τρίτους ὀρθῆς καὶ χριστιανικῆς συμπεριφορῆς. Γιατί δὲν μπορεῖ ἀπὸ τὸ ἓνα μέρος νὰ ἐλέγχει τὶς δημοτικὲς ἀρχὲς γιὰ τὴ λειτουργία τῶν οἰκῶν ἀνοχῆς

Παπα-Γιάννη

**Ποιό δεσπότη ὁ μακαρίτης ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
Σεραφεῖμ τὸν εἶχε βαφτίσει Μπέμπα-Μπλάνς;
Ἐκεῖνος, ὅταν ἔδινε τὰ παρατσούκλια ἔστελ-
νε μήνυμα, πῶς γνωρίζει πολλά.**

**Φιλικὰ
Παπα-Γιώργης**

Χριστιανισμός καί Εύρώπη.

Τό σχεδιαζόμενο νέο εύρωπαϊκό Σύστημα ἔχει προκαλέσει σάλο σέ πολλές εύρωπαϊκές Ἐκκλησίες λόγω τοῦ ὅτι δέν γίνεται σέ αὐτό ἀναφορά στίς χριστιανικές ρίζες τῆς Εὐρώπης. Ἔτσι, μέ σχετική τῆς

ἀνακοίνωση (17-6-03) ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας μας τόνισε: «Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, παρηκολούθησε μετά θλίψεως καί ὀδύνης τὴν ἐχθρότητα συγκεκριμένων καί ἰσχυρῶν δυνάμεων κατὰ τοῦ Χριστι-

καί νὰ καλεῖ τὴ δῆμαρχο Ἀθηναίων «νὰ κινηθεῖ τὸ ταχύτερον», ἐνῶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ἡ ἴδια νὰ ἐπιδεικνύει ἀδράνεια καὶ καθυστέρηση σὲ βασικά θέματα ἠθικῆς (καὶ ὄχι μόνο) τάξεως τοῦ χώρου τῆς, πού ἀποτελοῦν συχνὸ θέαμα στίς τηλεοράσεις καὶ θλιβερὸ ἀνάγνωσμα στίς ἐφημερίδες. Πρέπει ὅλοι, ἡγεσία καὶ πιστοί, νὰ συνειδητοποιήσουμε ὅτι ἡ Ἐκκλησία ἀποτελεῖ θεσμὸ ἱερό, ὅλον τὸν ὁποῖο συγκροτεῖ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιο καὶ δέν εἶναι ἐμπορικὸ κέντρο, στὸ ὁποῖο μπορεῖ νὰ μπαίνει κανεὶς μὲ προθέσεις καὶ διαθέσεις συμβιβασμῶν καὶ ἐκπτώσεων.

ΕΠΙΜΥΘΙΟ: Στὰ ἴδια δημοσιεύματα, πού καταγράφονται οἱ παραπάνω πρωτοβουλίες τῆς Ἐκκλησίας, ἀναφέρεται καὶ τοῦτο. Ὁ ἐκπρόσωπος τῆς Συνόδου Μητροπολίτης ἐρωτήθηκε ἀπὸ τοὺς δημοσιογράφους, γιατί καθυστερεῖ προκλητικὰ καὶ ἐπὶ μακρὸν ἡ ἐρευνα γιὰ ἠθικὰ καὶ ἄλλα σκάνδαλα Ἀρχιερέων, πού ἤλθαν πρὸ πολλοῦ στὴ δημοσιότητα, ὅταν ἡ ἴδια ἡ Ἐκκλησία σπεύδει ἀμέσως νὰ πάρει μέτρα καὶ νὰ καλεῖ σὲ ἀπολογίες Ἱεράρχες γιὰ πολὺ μικρότερα ἢ καὶ ἀνύπαρκτα παραπτώματα; Ἐπὶ τῆς οὐσίας τοῦ ἐρωτήματος αὐτοῦ ὁ ἐκπρόσωπος τῆς Συνόδου δὲν ἔδωσε καμμιά σαφῆ ἀπάντηση, ἀλλὰ περιορίσθηκε σὲ ἀόριστες καὶ γενικὲς δικαιολογίες. Αὐτὸ εἶναι τὸ πρῶτο ἐνδεικτι-

κὸ σύμπτωμα. Καὶ τὸ δεύτερο. Ἀπὸ τὰ θεσμοθετημένα ὄργανα τῆς Ἐκκλησίας ἀπαλλάχθηκε κληρικὸς γιὰ βαρύτατη κατηγορία βαρύτατου ἠθικοῦ παραπτώματος. Ἡ ἀπαλλαγή δόθηκε μὲ τὴν αἰτιολογία ὅτι ὑπῆρξαν σοβαρὲς ἀμφιβολίες γιὰ τὸ παράπτωμα. Καὶ νὰ σκεφθεῖ κανεὶς ὅτι ὁ ἴδιος ὁ ἐγκληθεὶς κληρικὸς μπροστὰ στοὺς ἐκπληκτοὺς τηλεθεατὲς τῶν τηλεοράσεων ὁμολόγησε τὸ παράπτωμά του! Περιορίζομαστε σὲ μόνη τὴν ἀναφορά τοῦ περιστατικοῦ αὐτοῦ χωρὶς περαιτέρω σχόλια καὶ χωρὶς ἄλλες παρατηρήσεις.

Ἡ τακτικὴ αὕτῃ τῆς ἐκκλησιαστικῆς διοικήσεως μὲ τὶς παράδοξες συμπεριφορές τῆς σὲ θέματα τῆς ἀπόλυτης δικαιοδοσίας καὶ ἀρμοδιότητάς τῆς ἀμβλύνει κατὰ μεγάλο βαθμὸ τὶς ἐναντι τῶν τρίτων προβολόμενες ἀπαιτήσεις καὶ ἀξιώσεις τῆς. Γιατί ἔχει καθῆκον καὶ ὑποχρέωση πρῶτα νὰ ἀντιμετωπίζει καὶ νὰ τακτοποιεῖ τὰ δικά τῆς θέματα, τὰ θέματα τῆς «ἐσωτερικῆς νομιμότητος» καὶ μετὰ, μὲ αὐξημένο κύρος καὶ ἰσχυρὴ νομιμοποίηση, νὰ ἀσχολεῖται καὶ μὲ τὰ θέματα τῆς «ἐξωτερικῆς νομιμότητος», προβάλλοντας ἀξιώσεις καὶ ἀπαιτήσεις ἐναντι τῶν τρίτων. Μόνον τότε οἱ παρεμβάσεις τῆς αὐτὲς θὰ εἶναι καὶ πειστικές καὶ ἀποτελεσματικές.

Ὁ Σχολιαστής

ανισμού, γεγονός τό όποιο ύπεχρέωσε τούς Εύρωπαίους όπως μή τολμήσουν νά αναφέρουν είς τό Σύνταγμα των ποία είναι ή πίστις των καί ποία ή παράδοσίς των... 'Η 'Ιερά Σύνοδος τής 'Εκκλησίας τής 'Ελλάδος έχουσα ύπ' όψιν της ότι ό εύρωπαϊκός πολιτισμός είναι δημιούργημα του Χριστιανισμού, εύχεται είς Κύριον όπως έλθη συντόμως ή ώρα καθ' ήν οί λαοί τής Εύρώπης θά διαθέτουν καί τήν βούλησιν καί τήν ισχύν όπως αναφερθούν καί τιμήσουν τήν πίστην των...». Μέ τό ίδιο πνεύμα μίλησε καί ό κ. Χριστόδουλος στήν Πνύκα κατά τόν έσπερινό τής 29-6-03. Είπε μεταξύ άλλων: «Η εύρωπαϊκή κοινωνία δέν είναι άπλώς θεμελιωμένη στό Χριστιανισμό, αλλά είναι παντελώς άκατανόητη άν ως διά μαγείας ή λογοκρισίας τόν άφαιρέσουμε. Αφαιρώντας τό Χριστιανισμό, τό προτεινόμενο Σύνταγμα άφαιρεί από τήν Εύρώπη τήν ίδια τήν ουσία της, τό τί πράγματι είναι: ένας Πολιτισμός» («Απογευματινή» 30-6-03).

Έξ άλλου τό Πατριαρχείο τής Μόσχας σέ ανάλογη δήλωσή του τόνισε τά εξής σέ σχέση μέ τό ιδεολογικό υπόβαθρο του σχεδιαζόμενου Συντάγματος: «Μέ λύπη βλέπει κανείς... (ότι τό προσχέδιο του Προοιμίου του Συντάγματος) άπαριθμώντας τούς πολιτισμούς, πού έθρεψαν τήν πολιτιστική, θρησκευτική καί άνθρωπιστική κληρονομιά τής Εύρώπης, αναφέρει τήν Έλλάδα καί τή Ρώμη, καθώς καί τά φιλοσοφικά ρεύματα του Διαφωτισμού, άγνοώντας τελείως τήν ιστορική περίοδο από τόν 4ο ως τόν 18ο αιώνα, όταν ό Χριστιανισμός άσκησε κυρίαρχη επίδραση στή διαμόρφωση των εύρωπαϊκών Έθνών. Πώς μπορεί νά αιτιολογηθεί στίς νεώτερες γενιές των Εύρωπαίων ή ύπαρξη τόσων λαμπρών καθεδρικών ναών στήν Εύρώπη καί οί λόγοι, γιά τούς όποιους μεγάλοι συνθέτες, καλλιτέχνες καί συγγραφείς χρησιμοποίησαν βιβλικά καί έκκλησιαστικά θέματα στά δημιουργήματά τους; Η θεώρηση των πραγμάτων, ή όποία διέπει τό προσχέδιο, συνιστά άνασχεδιασμό τής ιστορίας σύμφωνα πρός όρισμένη ιδεολογία. Καί έμείς γνωρίζουμε πολύ καλά από τήν ιστορία τής Ρωσίας τίς συνέπειες τής έπιβολής μιάς συ-

γκεκρίμενης κοσμοθεωρίας. Δυστυχώς, ή είδική άναφορά στά φιλοσοφικά ρεύματα του διαφωτισμού άποκαλύπτει τήν ιδεολογική προκατάληψη του Προοιμίου...» (ιστοσελ. www.russian-orthodox-church.org.ru).

Τέλος, ό Πάπας Ιωάννης Παύλος ό Β' έξέδωσε ένα μακρό κείμενο, («Αποστολική Προτροπή πρός τήν Έκκλησία στήν Εύρώπη»), μέ τό όποιο ζητά από αυτούς, πού σχεδιάζουν τό Σύνταγμα, νά περιλάβουν σέ αυτό άναφορές γιά τή θρησκευτική καί συγκεκριμένα τή Χριστιανική κληρονομιά τής Εύρώπης. Ζητά ακόμα νά θεσμοθετηθεί έπίσημη κοινωνική θέση γιά τίς Έκκλησίες καί τά άλλα θρησκευτικά σώματα, μέ τό έπιχείρημα ότι άποτελούν κάτι πολύ παραπάνω από άπλά ιδιωτικά ιδρύματα (ιστοσελ. www.ekklesia.co.uk 30-6-2003). Ανάλογη θέση έχουν λάβει καί αρκετές Προτεσταντικές όμολογίες.

Φαίνεται, λοιπόν, ότι τό σχεδιαζόμενο Σύνταγμα τής Ε. Ε. έδωσε στίς Χριστιανικές Έκκλησίες του εύρωπαϊκού χώρου τήν άφορμή νά διαπιστώσουν καί νά διακηρύξουν «μετά θλίψεως καί όδύνης» ότι ή Εύρώπη άποχριστιανίζεται. Σέ πολλούς πιστούς, έν τούτοις, προκαλεί θλίψη τό γεγονός ότι ή εύρωπαϊκή χριστιανική ήγεσία τηρεί στάση Πόντιου Πιλάτου. Έντοπίζει τό πρόβλημα στήν πολιτιστική άσυνέχεια τής Εύρώπης, καί όχι στήν έσωτερική φθορά του εύρωπαϊκού Χριστιανισμού. Λές καί ό Χριστός ήλθε στή γή πρωτίστως γιά νά δημιουργήσει ένα ακόμα είδος πολιτισμού, άνάμεσα στά τόσα άλλα, πού ύπάρχουν, έστω τό τελειότερο!...

Δέν έβλεπαν οί έκκλησιαστικές ήγεσίες τής Εύρώπης ότι έδω καί αιώνες τό μόνο «θρήσκευμα», πού άνθοϋσε στήν εύρωπαϊκή ήπειρο ήταν ή άδιαφορία, έναλλασσόμενη μέ φανατισμό; Ότι τό μόνο όραμα, πού ένέπνεε τά κράτη τής Δύσεως καί συνεπώς καί τής Εύρώπης ήταν ή παγκόσμια κυριαρχία; Ότι τό μόνο ιδανικό, πού συγκινούσε τούς λαούς της ήταν ή ευημερία; Δέν είχαν άντιληφθεί οί έκκλησιαστικοί ήγέτες μας ότι τό σώμα των συνειδητών Χριστιανών, πού θρήσκευαν μέ συνέπεια, τά τελευταία χρόνια συρρικνωνόταν δραματικά, οί άδαιοι

ναοί έκλειναν, κυρίως στή δυτική Εὐρώπη, περικαλλή δέ ἐκκλησιαστικά οἰκοδομήματα ἄλλαζαν χρήση καί γίνονταν βιβλιοθήκες καί κέντρα πολιτιστικά;

Θά ἔπρεπε νά μήν ἐκπληθύνονται οἱ ταγοί τῶν Ἐκκλησιῶν μας, ὅταν τή θέση αὐτοῦ τοῦ θρησκευτικοῦ κενοῦ στήν Εὐρώπη καταλαμβάνουν μὴ χριστιανικές λατρεῖες. Τό κενό δέν εἶναι ἀνεκτό οὔτε στή φύση οὔτε στή σφαῖρα τοῦ πνεύματος. Τζαμιά, λοιπόν, καί ἑτερόκλητοι Εὐκτήριοι Οἴκοι ξεπετάγονται σά μανιτάρια σέ ὅλη τήν ἥπειρο. Οἱ μὴ χριστιανικοὶ πληθυσμοί, Εὐρωπαῖοι ἐξωμότες ἢ λαοί, πού ἔχουν ἐνταχθεῖ ἢ θέλουν νά ἐνταχθοῦν στήν ΕΕ, συνεχῶς αὐξάνουν. Ὅλοι αὐτοί στήν καλύτερη περίπτωση ἀδιαφοροῦν γιά τό χριστιανικό παρελθόν τῆς Εὐρώπης, ὅταν δέν τό ἀπεχθάνονται, διαποτισμένοι ἀπό μνημέες συγκρούσεων καί ἐθνικῶν πικριῶν. Τό πρόβλημα, ἐπομένως, δέν εἶναι τόσο τί θά γράφει ἓνα χρηστικό νομικό κείμενο, ἓνας καταστατικός χάρτης, κοινός γιά ὅλα τά κράτη-μέλη, πού θά καθορίζει τά δικαιώματα καί τίς ὑποχρεώσεις τῶν Εὐρωπαίων πολιτῶν, ὅσο γιατί ἡ Εὐρώπη ἀποχριστιανίζεται ἀντί νά ἐκχριστιανίζει τοὺς ἐτερόθρησκους πληθισμούς, πού προστρέχουν σ' αὐτήν, ὅπως γινόταν τοὺς 10 πρώτους αἰῶνες. Αὐτό εἶναι ἓνα ἀπό τά κύρια «σημεῖα τῶν καιρῶν» σήμερα, πού κρίνει τίς εὐρωπαϊκές Ἐκκλησίες καί προβληματίζει πολλούς πιστούς. Διαβάζουμε στό *ekkleisia.co.uk* (ἔ.ἄ.): «Ἄλλοι Χριστιανοί, πού θεωροῦν ἄνευ σημασίας τίς κινητοποιήσεις γιά τήν ἄσκηση πιέσεων μέ στόχο τήν ἀναφορά τοῦ Χριστιανισμοῦ στό Σύνταγμα τῆς ΕΕ, παραπέμπουν στίς ἐπιπλήξεις τοῦ Ἰησοῦ κατὰ τῶν Φαρισαίων στό κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγέλιο... Ἐκεῖ ὁ Ἰησοῦς θέτει τήν ἀξία τῆς δικαιοσύνης πολύ πάνω ἀπό τίς θρησκευτικές παραδόσεις, στίς ὁποῖες, κατὰ τήν κριτική, ὁ Ἰησοῦς βλέπει συσκοτισμό τῶν πραγματικά σπουδαίων προβλημάτων».

Ὁ ἐκπρόσωπος τύπου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου Μητροπολίτης κ. Ἱερόθεος, ὅταν ρωτήθηκε ποιές εἶναι οἱ «συγκεκριμένες ἐχθρικές δυνάμεις κατὰ τοῦ Χριστιανισμοῦ», οἱ ὁποῖ-

ες, κατὰ τήν Ἱερὰ Σύνοδο, «*ὑποχρέωσαν τοὺς Εὐρωπαίους νά μὴ τολμήσουν νά ἀναφέρουν ποία εἶναι ἡ πίστις τῶν καί ποία ἡ παράδοσίς τῶν*» ἀπέφυγε νά τίς κατονομάσει («Ἀδέσμευτος Τύπος» 18-6-03). Γιατί ἄραγε; Εἶναι ἄγνωστες, ὅποτε ἡ ὅλη ὑπόθεση δέν εἶναι παρά ἓνας πόλεμος ἐπικοινωνιακῶν προδιαγραφῶν ἐναντίων σκιῶν, ἢ μήπως πρόκειται γιά σκοτεινά φθοροποιά διαπλεκόμενα κέντρα, μέ τά ὁποῖα, ὁ Θεός ξέρει γιατί, οἱ ἐκκοσμικευμένες ἐκκλησιαστικές ἡγεσίες δέν μποροῦν νά ἔλθουν σέ ἀνοιχτή ρήξη; Μήπως ὁ σεβασμιώτατος, γνωστός γιά τή σύνεση καί τή σοφία του, φοβόταν τό ἐνδεχόμενο νά παρέμβει ὁ ἴδιος ὁ Κύριος ἐπαναλαμβάνοντας: «ὁ ἀναμάρτητος πρῶτος τόν λίθον βαλέτω»; Γράφει ὁ Ἄγγλος Ὁρθόδοξος ἱερέας κ. Ἀνδρέας Φίλιπς (τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ρωσικῆς διασποράς) καί ἀξιόλογος συγγραφέας-σχολιαστής τῆς ἐπικαιρότητας: «*Ἡ παγανιστική Ρώμη ἔχει ἐπιστρέψει, διότι ἡ χριστιανική Ρώμη ἄφισε τοὺς βαρβάρους νά περάσουν τίς πύλες τῆς*» (ιστοσελ. www.orthodoxengland.org.uk, 21-6-03). Ἡ εἰδωλολατρική, δηλαδή, ἀρχαιότητα ἐπιστρέφει πλησιίστια στήν Εὐρώπη, διότι ὁ λυμφατικός χριστιανισμός τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἡγεσιῶν καί τῶν λαῶν τῆς συνθηκολόγησε ἀπονευρωμένος καί βολεμένος, ἀπρόθυμος νά ἀντιπαραταχθεῖ!

Ε. Χ. Οἰκονομάκος

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ Δε-

καπενθήμερο Δελτίο

Ἐκκλησιαστικῆς Ἐνημέρωσης.

Ἰδιοκτῆτης:

ὁ Μητροπολίτης

Ἀττικῆς καί Μεγαρίδος

ΝΙΚΟΛΗΜΟΣ

Διεύθυνση:

19011 Αὐλῶν Ἀττικῆς.

Τυπογραφεῖο Κωνσταντίνου Σανιδᾶ

Ἰωαννίνων 6, Μοσχάτο.